

RESSÒ DE LA PARAULA

Religió a l'escola

Fa uns dies que em parlava una àvia jove, entre satisfeta i sorpresa, dient-me com la seva néta, amb tan sols cinc anys coneixia passatges de la història de Jesús, resava el Parnostre, identificava imatges del culte i gaudia cantant les cançons infantils d'Església. La nena feia aquestes manifestacions en el tracte amb els seus cosins, de la mateixa edat que ella. Algú, que assistia a la conversa, no deixava de manifestar una certa preocupació pel fet que els pares dels cosins no eren creients i podrien restar molestos per aquesta fe tan espontània i innocent...

Així estem. Res no passaria si els entusiasmes de la petita haguessin estat motivats per un personatge de dibuixos animats, un cantant, o un equip de futbol.

No hi havia cap secret. Aquesta nena ha tingut la sort de trobar al seu col·legi una religiosa, que, a més de ser una gran pedagoga, amb les seves paraules i la seva manera de fer, encomana als infants l'alegria de creure. Sembla que ho feia sense complexos i amb tota naturalitat, ben identificada amb la seva tasca com a mestra i educadora. El més sorprenent és que arribava al cor dels alumnes sense cap coacció, amb una eficàcia major que la influència del silenci (o els missatges negatius) sobre Déu o l'Església, que els envolta en el seu medi familiar o social.

Vaig compartir la satisfacció d'aquella àvia, tot fent-li l'observació que altres vegades hem recor-

dat: un dels grans favors que ha fet aquesta religiosa a l'educació de la seva néta és que li ha permès omplir un buit que ningú no omplirà o que omplirà amb sucedanis de Déu (aficions, mites, hedonisme, ídols de tot tipus...).

Anava recordant motius i arguments que defensen la presència de la formació religiosa a totes les escoles, siguin estatals o públiques, siguin concertades o privades.

—La formació religiosa a l'escola és un dret i un deure primari dels pares, responsables que els seus fills siguin educats segons les pròpies conviccions.

—La fe cristiana il·lumina radicalment la manera d'entendre tota la vida humana: la persona, la natura, el sofriment, els diners, la so-

cietat, la convivència, la sexualitat, el treball, la família, la mort, la felicitat, etc.

—No podem deixar que els nostres fills siguin educats segons els criteris que inculquen els mitjans de comunicació, les xarxes socials, els polítics de torn, l'ambient de moda, etc.

—La formació religiosa cristiana a l'escola no és catequesi. És l'ensenyament de la idea de món i de vida humana, que es desprèn del missatge de Jesucrist, en diàleg amb la cultura que els alumnes van assimilant.

—El coneixement d'aquest missatge de Jesucrist humanitza: fa possible el creixement en humanitat, ser més persones, millors ciutadans, millors professionals, canviar el món des de la persona.

—La formació religiosa cristiana aporta el gran servei de poder entendre una gran part de la nostra història i la nostra cultura (pensament, art, fets, identitat, folklore), on la fe cristiana ha estat un factor absolutament determinant, del qual no es pot prescindir.

Hem pogut visionar un interessant documental, titulat «*Hem perdut "l'oremus"*». La pèrdua de la formació cristiana de les noves generacions, no només seria pèrdua per les nostres famílies i l'Església, sinó per tota la societat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estimar Déu, la vida i les persones

El seu funeral aplega quatre-centes persones a la ciutat on va néixer. Marxà a l'Índia tot just encetada la joventut i als inicis de la seva vida com a religiós. En la seva família resta el record de tantes situacions viscudes des de la proximitat o la distància, amb estones i afany compartits, amb nombroses cartes escrites, trucades telefòniques, converses via *skype*, amb tantes paraules pronunciades i acollides, amb tants silencis de temps i distància carregats de sentit.

Va ser un jove generós, un home fort i un religiós ben disposat a ajudar tothom, home servicial, alegre, d'esperança combativa, treballador actiu de bones causes, implicat en la sort dels qui Déu creuà en el seu camí vital. Estimava els pobres i marginats perquè, com ell deia, «la Paraula s'ha

fet carn i ha habitat entre nosaltres» (*Jn 1,14*), i estimava Jesús, a qui sempre va seguir. Bona persona, amb sentit de l'humor. Estimava tothom sense importar-li la classe social, ni l'opinió política, ni l'adscripció religiosa. Només preocupat per la felicitat de la persona. Estimava la seva terra, les seves cançons, la seva família, a la qual se sentia unit per un sentit fort de pertinença i per la qual se sentia acompanyat i estimat en la distància. Estimava Déu amb una fe profunda i senzilla, arrelada, fonamentada i compromesa alhora. Va estimar i es va sentir estimat perquè estimava la vida i les persones, ni l'una ni les altres li eren indiferents. És en aquest sentit que la família escollí la primera lectura: «Perquè tothom vegi i sàpiga, s'adoni i compregui que tot ho ha fet la

mà del Senyor, que ho ha creat el Sant d'Israel» (*Is 41,20*).

Va ser corprenedor veure l'església plena, amb persones d'edats diverses, convocats per un home que, amb la seva vida, esdevingué interrogant i testimoni. «Hi ha persones que deixen una petjada inesborrable quan les coneixes. Això és el que ens ha passat a tots amb tu. Cada trobada era un esclat de vida, de saviesa, d'experiència, de compassió i de joia. Sent plenament occidental i cristià, era alhora plenament indi, adivasi i, fins i tot, hindú. Per a les persones com ell, les delimitacions no tenien sentit. Tant la seva ment com el seu cor eren capaços d'abraçar-ho tot. Gràcies, Senyor, per haver-lo tingut com a company, amic i mestre.»

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Religió en la escola

Hace unos días me hablaba una abuela joven, entre satisfecha y sorprendida, diciéndome cómo su nieta, con tan sólo cinco años conocía pasajes de la historia de Jesús, rezaba el Padrenuestro, identificaba imágenes del culto y disfrutaba cantando las canciones infantiles de Iglesia. La niña hacía estas manifestaciones en el trato con sus primos, de la misma edad que ella. Alguien, que asistía a la conversación, no dejaba de manifestar una cierta preocupación por el hecho de que los padres de los primos no eran creyentes y se podrían molestar por esta fe tan espontánea e inocente...

Así estamos. Nada pasaría si los entusiasmos de la niña hubieran sido motivados por un personaje de dibujos animados, un cantante, o un equipo de fútbol.

No había ningún secreto. Esta niña ha tenido la suerte de encontrar en su colegio una religiosa, que, además de ser una gran pedagoga, con sus palabras y su manera de hacer, contagiaba a los niños la alegría de creer. Parece que lo hacía sin complejos y con toda naturalidad, muy identificada con su tarea como maestra y educadora. Lo más sorprendente es que llegaba al corazón de los alumnos sin ninguna coacción, con una eficacia mayor que la influencia del silencio (o los mensajes negativos) sobre Dios o la Iglesia, que les rodea en su medio familiar o social.

Compartí la satisfacción de aquella abuela, haciéndole la observación de que otras veces hemos recordado: uno de los grandes favores que ha hecho esta religiosa a la educación de su nieta es que le ha permitido llenar un vacío que nadie llenará o que llenará con sucedáneos de Dios (aficiones, mitos, hedonismo, ídolos de todo tipo...).

Iba recordando motivos y argumentos que defienden la presencia de la formación religiosa en todas las escuelas, sean estatales o públicas, sean concertadas o privadas.

—La formación religiosa en la escuela es un derecho y un deber primario de los padres, responsables de que sus hijos sean educados según las propias convicciones.

—La fe cristiana ilumina radicalmente la manera de entender toda la vida humana: la persona, la naturaleza, el sufrimiento, el dinero, la sociedad, la convivencia, la sexualidad, el trabajo, la familia, la muerte, la felicidad, etc.

—No podemos dejar que nuestros hijos sean educados según los criterios que inculcan los medios de comunicación, las redes sociales, los políticos de turno, el ambiente de moda, etc.

—La formación religiosa cristiana en la escuela no es catequesis. Es la enseñanza de la idea de mundo y de vida humana, que se desprende del mensaje de Jesucristo, en diálogo con la cultura que los alumnos van asimilando.

—El conocimiento de este mensaje de Jesucristo humaniza: hace posible el crecimiento en humanidad, ser más personas, mejores ciudadanos, mejores profesionales, cambiar el mundo desde la persona.

—La formación religiosa cristiana aporta el gran servicio de poder entender gran parte de nuestra historia y nuestra cultura (pensamiento, arte, hechos, identidad, folclore), donde la fe cristiana ha sido un factor absolutamente determinante, del cual no se puede prescindir.

Hemos podido visionar un interesante documental, titulado «Hemos perdido el "oremus"». La pérdida de la formación cristiana de las nuevas generaciones, no sólo sería pérdida por nuestras familias y la Iglesia, sino por toda la sociedad.

† **Agustín Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Recés de Quaresma per a joves a Sant Feliu de Llobregat

És una invitació al silenci i a la pregària. En aquesta ocasió ens ajudarà a fer aquest moment la Paraula de Déu i el grup de música «Canta la teva Fe» de Tarragona. A més, serà ocasió de trobada amb els joves que han de rebre el sagrament de la Confirmació en aquest any.

Apunta-t'ho: diumenge 5 de març, de les 17 a les 20.30 h, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat. Per a joves a partir de 14 anys.

Trobada d'agents de Pastoral de l'Arxiprestat de Bruguers

Des de fa alguns anys, l'Arxiprestat de Bruguers celebra una trobada anual dels agents de Pastoral.

Enguany, prenia més relleu, ja que dins dels objectius del Pla Pastoral, hi ha el que es refereix a aquest àmbit: «Cal articular mecanismes perquè les parròquies properes coordinin les seves estructures pastorals a fi que puguin ser ateses adequadament les necessitats del poble de Déu pels ministres i agents de Pastoral.»

La trobada es va preparar en la reunió de preveres i diaques i en el Consell Pastoral de laics de l'Arxiprestat, i va comptar amb la participació de quasi 90 persones, provinents de les 13 parròquies, que es van aplegar al Centre d'Espiritualitat Josep Manyanet, a Begues, el dissabte 11

de febrer al matí, acabant amb el dinar.

Dins de la dinàmica de treball, es va proposar que cada parròquia compartís una experiència pas-

toral nova o significativa entre les que fa, fruit de la creativitat que suscita l'Esperit, a més de compartir-ne altres més esteses, que ja han donat prova de la seva validesa.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que l'exigència d'estar units a Jesucrist sorgeixi del més profund de la nostra fe en Ell» (18 de gener de 2017).

@Pontifex: «Invocuem la unitat dels cristians, perquè invoquem Crist. Volem viure la unitat, perquè volem seguir Crist i viure el seu amor» (19 de gener de 2017).

@Pontifex: «La unitat dels cristians no és el fruit dels nostres esforços humans, sinó que és un do que ve de dalt» (21 de gener de 2017).

@Pontifex: «No tinguis por perquè jo sóc amb tu. Comuniquem esperança i confiança en el nostre temps!» (23 de gener de 2017).

Admissió als ordes al Seminari Conciliar

Aquesta fotografia parla de la joia del Jordi Mondragon i l'Iñaki Marro en ser admesos als ordes, durant la celebració del passat 14 de febrer, a la capella del Seminari Conciliar. Alegria compartida pels seus familiars, amics i membres de la comunitat cristiana en general que hi van participar.

L'Eucaristia va ser presidida pel bisbe Agustí i concelebrada pel rector del Seminari i l'equip dels formadors. Alguns preveres de la diòcesi van acompanyar els dos seminaristes: Mn. Joan Puig, Mn. Mateu Santacana, Mn. Carles Muñiz i Mn. Francisco García, a més del diaca de Viladecans, Mn. Sebastià Payà.

En la seva homília, el bisbe Agustí va subratllar a l'assemblea el significat de la celebració, en què l'Església confirma la vocació sacerdotal dels seminaristes. I adreçant-se a ells, els va convidar a conformar cada cop més la seva vida a la de Crist, en actitud de servei i disponibilitat, vers l'ordenació presbiteral.

La celebració entre tots va continuar durant el piscolabis posterior realitzat als espais del menjador del Seminari.

Jornada de la Família a la Casa de l'Església

Les diòcesis amb seu a Catalunya proposen focalitzar l'atenció pastoral en l'àmbit de la família durant els primers 10 dies del mes de març. A la Diòcesi de Sant Feliu, el moment fort serà dissabte 11 de març, quan tindrà lloc la Jornada de la Família, de les 17 a les 20 h, a la Casa de l'Església.

Enguany la jornada s'articularà entorn a una xerrada i a la celebració de l'Eucaristia. La temàtica serà l'educació afectiva i sexual, que és un dels punts recollits al Pla Pastoral d'enguany. Els ponents, Juanjo Sanz i Núria Marcet, presentaran l'educació afectiva i sexual com un procés de maduració a l'amor, un itinerari que, de manera transversal, incideix en els diferents moments en que nens, joves

i adults s'apropen a l'Església per a rebre els sagraments: Primera Comu-

nió, Confirmació, Matrimoni. La convocatòria d'aquesta jornada s'adre-

ça no només a les famílies sinó també als responsables de la pastoral prematrimonial, de la catequesi, dels centres juvenils, i als preveres.

«L'alegria de l'amor es viu en la família». Celebració de les famílies cristianes a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Diumenge 26 de març, a les 17 h, organitzada per les delegacions de Pastoral Familiar de les diòcesis catalanes com a clausura de les setmanes de la Família i de la Vida i amb un significat d'acollida solemne de l'exhortació del papa Francesc *Amoris Laetitia*.

AGENDA

► **Dimecres de Cendra.** 1 de març, comença la Quaresma. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de les 19 h a la Catedral de Sant Llorenç, amb l'acompanyament de la coral de l'Ateneu Santfeliuenc.

► **Ritu de l'elecció dels nous catecúmens.** 5 de març, primer diumenge de Quaresma, a les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç. Els catecúmens adults de la diòcesi seran admesos per l'Església, mitjançant el ritu d'elecció, a rebre durant la propera Pasqua els tres sagraments de la iniciació cristiana: Baptisme, Confirmació i Eucaristia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Sarapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dimecres [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2C 5,20-6,2). Cendra. Sant Ros-

send (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.

3. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (o bé, més breu: 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, màrtir; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, verge i màrtir; sant Luperc, màrtir.

Diuenge VIII de durant l'any

COMENTARI

Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.» ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

▶ Salm responsorial (61)

R. *Només en Déu reposa la meva ànima.*

Només en Déu reposa la meva ànima, / d'ell em ve la salvació. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

Reposa només en Déu, ànima meva, / d'ell em ve tota esperança. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria, / és la meva roca inexpugnable; / trobo en Déu el meu refugi. / Vosaltres, poble reunit, confieu en ell, / esplaiu davant d'ell el vostre cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,1-5)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo, no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepressible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no semblen, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darre de tot això és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,14-15)

Sió decia: «Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado». ¿Puede una madre olvidar al niño que amamenta, no tener compasión del hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvidara, yo no te olvidaré.

▶ Salmo (61)

R. *Descansa sólo en Dios, alma mía.*

Sólo en Dios descansa mi alma, / porque de él viene mi salvación; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

Descansa sólo en Dios, alma mía, / porque él es mi esperanza; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

De Dios viene mi salvación y mi gloria, / él es mi roca firme, Dios es mi refugio. / Pueblo suyo, confiad en él, / desahogad ante él vuestro corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 4,1-5)

Hermanos: Que la gente sólo vea en vosotros servidores de Cristo y administradores de los misterios de Dios. Ahora, lo que se busca en los administradores es que sean fieles. Para mí lo de menos es que me pidáis cuentas vosotros o un tribunal humano; ni siquiera yo me pido cuentas. La conciencia, es verdad, no me remuerde; pero tampoco por eso quedo absuelto: mi juez es el Señor. Así, pues, no juzguéis antes de tiempo, dejad que venga el Señor. Él iluminará lo que esconden las tinieblas y pondrá al descubierto los designios del corazón; entonces cada uno recibirá de Dios lo que merece.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 6,24-34)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Nadie puede servir a dos señores. Porque despreciará a uno y amará al otro; o al contrario, se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero. Por eso os digo: no estéis agobiados por vuestra vida pensando qué vais a comer, ni por vuestro cuerpo pensando con qué os vais a vestir. ¿No vale más la vida que el alimento, y el cuerpo que el vestido? Mirad los pájaros del cielo: no siembran ni siegan, ni almacenan y, sin embargo, vuestro Padre celestial los alimenta. ¿No valéis vosotros más que ellos? ¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? ¿Por qué os agobiáis por el vestido? Fijaos cómo crecen los lirios del campo: ni trabajan ni hilan. Y os digo que ni Salomón, en todo su fasto, estaba vestido como uno de ellos. Pues si a la hierba, que hoy está en el campo y mañana se arroja al horno, Dios la viste así, ¿no hará mucho más por vosotros, gente de poca fe? No andéis agobiados pensando qué vais a comer, o qué vais a beber, o con qué os vais a vestir. Los paganos se afanan por esas cosas. Ya sabe vuestro Padre celestial que tenéis necesidad de todo eso. Buscad sobre todo el reino de Dios y su justicia; y todo esto se os dará por añadidura. Por tanto, no os agobiéis por el mañana, porque el mañana traerá su propio agobio. A cada día le basta su desgracia.»

L'anunci profètic de la Salvació pren forma tendra amb una de les expressions més emotives de la Bíblia: ¿Creus que una mare s'oblidarà i no s'apiadarà del fills de les seves entranyes?

Perquè hi ha qui a Sió deia: *m'ha abandonat el Senyor, s'ha oblidat de mi.* També avui hi ha qui ho pensa.

Déu fonamenta l'esperança: *ni que alguna mare s'oblidés del seu fill, Jo no m'oblidaria mai de tu.*

El lligam de l'apòstol-evangelitzador amb la Comunitat és clar: *Que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat.*

L'essència és la doble condició: *servidor de la gent i administrador del Pla de Déu.*

Per això, tot i que *la meva consciència no m'acusa de res*, diu Pau que *això no vol dir que sigui irrepressible.*

La pròpia consciència és criteri necessari però insuficient: *el meu jutge és el Senyor.*

No val a *judicar abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres.*

Un treballador pot servir dos amos; però *Déu i les riqueses són incompatibles.*

Jesús és clar i contundent: *Ningú no pot «servir» dos amos.* El text original indica el servei de l'esclau que pertany al seu amo a qui ha de restar sempre disposat a servir.

Per això *ningú no pot pertànyer a dos amos.*

La pertinència amorosa del batejat al Senyor és totalitzant com a expressió de la condició filial que és permanent.

No us neguitegeu pensant què menjareu: Jesús no reclama desentendre's sinó *no neguitejar-se.*

Busqueu per damunt de tot ser justos com Ell vol: fent-ho així, la resta us ho donarà de més a més.

Mn. José Luis Arín